

El setembre negre de Cadeca

L'inici del curs escolar ha resultat contrari als interessos de Cadeca. El mòbil de l'agressió a la vice-presidenta de l'entitat segueix en les tenebres, i les accions convocades han tingut un ressò molt escàs. És el setembre negre de Cadeca.

Asunción García ensenya un dels hematomes causats per l'agressió. Però, fonts policiaques afirmen que "està descartat" que tingués mòbils polítics, i la relacionen amb "assumptes privats" de l'agredida.

Aquest estiu Cadeca va anunciar una intensificació de les seves accions coincidint amb l'inici del curs escolar. La tornada dels infants a l'escola havia de servir per tornar a fer evident l'oposició d'aquest grup de pares a la immersió lingüística. Entre els responsables del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya l'anunci de Cadeca no havia causat preocupació, però sí una certa expectació. El que segurament ningú no esperava era la forma en què l'assumpte saltaria a la premsa.

El dissabte dia 10 de setembre Asunción García, vice-presidenta de Cadeca, denunciava a la policia i al diari *ABC* haver estat objecte d'una agressió per part d'uns individus sense identificar com a represàlia per la seva activitat a favor de l'ensenyament en castellà. Segons el relat de l'agredida, entre dos i tres quarts de deu de la nit del dia 9, un home d'entre 30 i 38 anys, amb ulleres fosques i bigoti, va entrar al seu consultori d'ATS de Vila-seca, demanant assistència pel seu pare, que s'havia desmaiat. García va agafar el seu propi cotxe i, seguint les indicacions del copilot, va arribar a un descampat proper a la carretera. Allà, sempre segons el relat de la dona, l'home la va obligar a apagar els llums i baixar del cotxe. Mentre l'apallissava amb una corretja, un altre home que els havia seguit li cremava el cotxe. Algunes informacions no confirmades afegeixen que simultàniament unes altres persones entraven al consultori d'Asunción García i hi feien pintades com "Putxa espanyola" i "A Catalunya, en català".

Tot i que Cadeca no dubta a relacionar l'agressió amb el protagonisme públic d'Asunción García com a dirigent de l'associació, existeixen seriosos dubtes sobre la verdadera naturalesa de l'agressió i el seu mòbil. Pocs dies després dels fets, fonts de la investigació —conduïda per la unitat de policia judicial de la Guàrdia Civil de Vila-seca— van reconèixer a alguns mitjans de comunicació que les circumstàncies en què s'havia produït l'agressió eren confuses i que la hipòtesi d'un mun-

tatge anticatalanista no estava descartada.

Fons policiaques han confirmat a EL TEMPS que l'agressió va existir realment, però que el mòbil polític és descartable i que el motiu real s'ha de buscar en assumptes privats de la vicepresidenta de Cadeca. Aquestes fonts assenyalen una sèrie de punts foscos al voltant dels fets. En primer lloc, el *modus operandi* dels agressors no seria el propi d'un grup de l'òrbita independentista: la descripció dels agressors i el fet que actuessin a cara descoberta no encaixa amb les característiques dels grups citats. "Si volien agredir-la o cremar-li el cotxe ho podien fer sense prendre tants riscos". Les mateixes fonts tampoc no s'expliquen que Asunción García no sigui capaç de donar una descripció més detallada de l'home que la va anar a buscar a la consulta, així com que els agressors no li toquessin la cara per a res (les lesions es limiten a alguns hematomes als braços i les cames). També consideren "curiosos" que l'advocat ultradretà Esteban Gómez Rovira, que viu a Barcelona, arribés a Salou abans de les dotze de la nit, a temps d'acompanyar l'agredida a l'hospital.

Tot plegat ha fet, segons les fonts policiaques citades, que la línia d'investigació més fiable apunti a una agressió per motius personals posteriorment utilitzada amb finalitats polítiques. En aquest sentit, una de les hipòtesis que es barallen apunta a la possible implicació de l'ex-marit d'Asunción García, una persona conflictiva que va protagonitzar violentes discussions públiques amb l'agredida mentre encara eren marit i muller.

Joan Maria Pujals, conseller d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, va rebre els representants de l'Asociación por la Tolerancia y contra la Discriminación, que li lliuraren el manifest "En castellano también, por favor". Segons els seus promotors, 24.000 persones han signat el text, però el noms no s'han fet públics, sinó que estan dipositats sota notari.

El xofer i l'estratègia de les víctimes. Sigui com sigui, i mentre la investigació policíaca no doni els seus fruits, Cadeca ha utilitzat l'agressió amb finalitat propagandística. Amb escàs èxit, però. El dia 11 un grup de disset membres de l'Asociación por la Tolerancia y contra la Discriminación —una associació germana de Cadeca— aprofitaven la jornada de portes obertes al Parlament de Catalunya per realitzar un intent de tancada dins l'hemicicle en protesta per l'agressió i contra la discriminació general que segons ells pateixen els castellano-parlants a Catalunya. En pocs minuts van ser suaument desallotjats pels Mossos d'Esquadra. Pocs dies després, el 15 de setembre, l'anunciada manifestació davant la seu del Tribunal Constitucional, a Madrid, fracassava tant en nombre d'assistents com en impacte mediàtic. Només una cinquantena de persones, comptant els fills, es van desplaçar fins a Madrid per reclamar que l'alt tribunal dicti sentència el més aviat possible sobre la constitucionalitat de la

lleï de normalització lingüística. El curs passat Cadeca va omplir tres autocars —150 persones— en un viatge similar.

El mateix dia 15, a Barcelona, el Departament d'Ensenyament feia públic que només 79 nens a tot el Principat han demanat de rebre atenció individualitzada en castellà. La inauguració del curs escolar es produïa amb tota normalitat, i les úniques queixes de pares i mestres feien referència a dèficits d'infraestructures o a desajustaments en l'aplicació de la reforma. Tampoc a Salou —lloc de naixement de Cadeca— hi havia manifestacions de pares, en contrast amb l'any

ARXIU

anterior. Si Cadeca havia marcat el mes de setembre com a test per mesurar la implantació i capacitat de mobilització de Cadeca, la realitat resultava decebedora per als seus responsables.

En aquest context, el diari ABC ha llançat a la fama José Cabezas, membre de Cadeca i casualment xofer del conseller d'Ensenyament, Joan Maria Pujals. Cabezas ha denunciat a la direcció del col·legi públic Reis Catòlics per, segons ell, negar-se a escolaritzar el seu fill en castellà, i afirma que per aquest motiu ha estat apartat de la seva funció com a xofer del conseller. La Generalitat ha negat que Cabezas hagi estat sancionat o se li hagi modificat la seva condició laboral. En tot cas, han recordat fonts del Departament, el conseller té dret a triar el seu xofer entre el grup de conductors adscrit a la conselleria.

En plena polèmica pel cas del xofer, Joan Maria Pujals ha rebut els representants de l'Asociación por la Tolerancia y contra la Discriminación, que li han lliurat el manifest "En castellano también, por favor". Segons els seus promotors, 24.000 persones han signat el text. Les signatures, però, no s'han fet públiques, sinó que estan dipositades sota notari. En la reunió, celebrada el dia 20 de setembre, el conseller va defensar la política lingüística de la Generalitat a les escoles, en la línia en què ho ha vingut fent en totes les seves aparicions públiques. El portantveu de l'associació citada, Antonio Robles —mestre de secundària— va qualificar Pujals de "fonamentalista perillós" a la sortida de la reunió.

Paral·lelament, alguns pares —una dotzena segons Cadeca, no més de quatre segons la Generalitat— han optat per retirar els seus fills d'escola, a l'espera que se'ls garanteixi un ensenyament íntegrament en castellà. Gómez Rovira representa els seus interessos davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, però ell mateix ha manifestat tenir poques esperances d'èxit. El setembre negre de Cadeca arriba al seu final.

Eduard Voltas